

Când citiți
împreună
cu copiii

Citiți copiilor în fiecare zi.
Astfel cititul devine ușor și plăcut.

Este important să le oferiți copiilor cărți ce
conțin repetiții, pe măsură ce trece timpul
adăugați povești predictibile și cu rime.

Stabiliți un moment al zilei pentru citit
împreună, în fiecare zi.

Arta ascultării este una dobândită. Se cultivă
și se învață treptat, nu se întâmplă peste
noapte.

Începeți cu cărți cu imagini care au doar câteva propoziții pe fiecare pagină, apoi treceți treptat la cărți cu mai mult text și mai puține imagini, spre a ajunge la cărți cu capitole.

În timpul lecturii repetate a unei cărți predictibile, opriți-vă ocazional la o propoziție cheie și lăsați copiii să completeze cuvintele.

Variați lungimea și subiectul lecturii, citiți
atât ficțiune cât și non-ficțiune.

Prima data când citiți o carte, discutați despre
ilustrația de pe copertă: „Ce credeți că ne
povestește cartea aceasta?”

Înainte de a citi un text, dați viață autorului și
ilustratorului acesteia.

Căutați informații personale despre autor pe
internet și citiți mereu informațiile de pe coperta
cărții.

Spuneți copiilor ceva despre autor, fie la început, fie după ce ați terminat povestea. Acest lucru le transmite mesajul că cei care creează povestea sunt oameni, nu mașini.

În timpul cititului, mențineți interesul
ascultătorilor întrebând ocazional: „Ce credeți
că se va întâmpla mai departe?”

Cărțile cu imagini pot fi citite cu ușurință
copiilor, la toate vârstele.

Evitați pasajele descriptive, lungi, citiți-le doar cât timp imaginația și atenția copiilor sunt capabile să vă urmărească.

Nu e nimic greșit în a le scurta sau elimina. Cititul textului în avans ajută la localizarea acestor fragmente și pot fi marcate cu un creion pe margine.

Charles Dickens făcea acest lucru deseori când citea în public.

Dacă capitolele sunt lungi sau nu aveți destul timp în fiecare zi să terminați un capitol îngtreg, găsiți un moment plin de suspans unde să vă opriți. Lăsați copiii în așteptare, vor număra minutele până la următoarea lectură.

Dacă e vorba despre un roman, începeți prin a recapitula ce s-a întâmplat în fragmentul citit anterior.

Permiteți ascultătorilor să se liniștească, să își
aranjeze piciorușele și să-și pregătească
mintea pentru poveste.

Atmosfera este foarte importantă pentru
ascultare.

Un mesaj autoritar precum: „Opriți-vă!”,
„Liniștiți-vă!”, „Stați drepti!”, „Fiți atenți!” nu
crează o atmosferă receptivă.

Când citiți, poziționați-vă astfel încât și dumneavoastră și copiii să vă simțiți confortabil. Nu citiți și nu stați în fața unor ferestre luminate puternic. Lumina va deranja ochii celor din auditoriu.

Amintiți-vă că oricui îi place o carte frumos ilustrată, chiar și unui adolescent. Dacă vă îndoiiți de asta, încercați ***Sylvester și piatra magică***, scrisă de William Seig (Editura ARTHUR).

Pentru a citi cu voce tare, cu ușurință și eficient, e nevoie să exersați.

Fiți cât se poate de expresivi când citiți. Dacă e posibil schimbați tonul vocii pentru a se potrivi cu dialogul. Ajustați ritmul pentru a-l potrivi cu povestea. În timpul unei părți cu suspans, încetiniți și coborâți vocea.

Cea mai comună greșeală la cititul cu voce tare este cititul prea rapid. Citiți destul de lent pentru a permite copiilor să-și construiască imagini mentale a ceea ce au auzit că le-ați citit.

Încetiniți destul, astfel încât copiii să vadă imaginile din carte fără să se simtă grăbiți. Atunci când citiți repede nu mai aveți timp să fiți expresivi.

Adăugați o a treia diemnsiune cărții, ori de câte ori este posibil.

De exemplu, să aveți pregătite creioane colorate mov în timp ce citiți ***Harold și Creionul Mov***, scrisă de Crocket Johnson (Editura Arthur).

Încurajați părinții copiilor, alți profesori și
personae publice din comunitate să citească
copiilor.

Tații, persoane masculine, ar trebui implicate pentru a citi copiilor. Din cauză că majoritatea educatoarelor, învățătoarelor, profesoarelor sunt femei, băieții asociază cititul ca fiind o ocupație feminină și legată de școală.

Când copiii vor să citească singuri e mai bine ca
acea carte să fie prea ușoară decât prea grea, așa
cum o bicicletă de începător e mai bine să fie prea
mica decât prea mare.

Alocați timp pentru discuții după ce ați citit o poveste. O carte stârnește o mulțime de gânduri, speranțe, frici, descoperiri. Permiteți-le să iasă la suprafață și ajutați copiii să le gestioneze verbal, în scris sau într-o exprimare artistică, în funcție de înclinația fiecăruia.

Nu transformați discuțiile în interogații și nu
insistați să scoateți o interpretare anume de
la aceștia.

<https://gabriela-nenciu-bmk4.squarespace.com/cartigratuite>

<https://catalog.ovid.ro/>

<https://www.ovid.ro/resurse>

<https://scolicusclipici.noi-orizonturi.ro/biblioteca-carti-cu-sclipici>

<https://ziualecturii.ro/>

Mulțumim!

profesor învățământ primar

Simona Camelia Chiroșcă

profesor metodist

Inspectoratul Școlar Județean

Hunedoara

29 februarie 2024